

HUSUSİ HASTANELER KANUNU

Kanun Numarası : 2219
Kabul Tarihi : 24/5/1933
Yayımlandığı R. Gazete : Tarih : 5/6/1933 Sayı : 2419
Yayımlandığı Düstur : Tertip : 3 Cilt : 14 Sayfa : 275

BİRİNCİ FASIL*Hususi hastanelerin tarifleri ve açılma şartları*

Madde 1 – Devletin resmi hastanelerinden ve hususi idarelerle belediye hastanelerinden başka yatırılarak hasta tedavi etmek veya yeni hastalık geçirmişlerin zayıfları yeniden eski kuvvetlerini buluncaya kadar sıhhi şartlar içinde beslenmek ve doğum yardımlarında bulunmak için açılan ve açılacak olan sağlık yurtları "hususi hastaneler" den sayılır. Bunların açılma, kullanma, kapanma şartları bu kanunun hükümlerine bağlıdır.

Madde 2 – Kendi kanunlarına ve nizamname ve şartnamelerine göre hususi şirketler ve müteahhitler ve fabrikalar ve ticaret,ziraat, sanat ve nafia işlerinde çok işçi çalıştıran şahıslar, amele birlikleri ve bu gibi diğer şahıslar ve teşekküller tarafından kendi işçilerinin ve işlerinde kullandıkları adamlarının hastalıklarını tedavi ve sağlıklarını korumak için açılacak hastane, revir ve diğer sağlık yurtları bu kanunun hükümlerine bağlı olmayıp bunların açılma ve kapanma şartları kendi kanun ve nizamname ve talimatnamelerine göre yapılır.Bunların açılmalarında, bağlı oldukları teşekküller tarafından, bir beyanname ile Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine bildirilir.

Madde 3 – Hususi hastaneler Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin müsaadesile açılır.Bu müsaadenin verilmesi için şahıslara ait hastanelerin mesul müdüleri ve diğer hastanelerin de bağlı oldukları teşekküllerin yetkilileri tarafından Valiliğe bir istida verilir.Bu istidada açılmak istenilen hastanelerin yeri, hastane yapılarının vasıfları ve ne gibi hastaları kabul ve ne kadar paralı veya parasız hasta tedavi edileceği,konulacak yatak sayısı, hastane işlerini çevirecek mesul müdürün ismi,hastanenin kurulması ve çalıştırılması için konacak karşılık paranın ne kadar olduğu açıkça yazılarak aşağıdaki vesikalar da bu istidaya bağlanır:

1 – Hastane yapılacak bina ve müştemilatının vaziyeti, mevki, dört yanı, su yollarının, lağımlarının tertiplerini gösterir iki tane harita;

2 – Hastane yapılacak bina ve müştemilatının iç bölmelerini ve tesisatını gösterir her kat için ayrı ayrı iki tane plan;

3 – Hastane içinde yapılacak bütün tertipleri ve teçhizleri gösteren etraflı iki rapor;

4 – Açılmak istenilen hastanenin kurulması ve çalıştırılması için lazımgelen sermayenin mevcudiyetini ve ne kadar olduğunu gösterir vesikalar.

Madde 4 – Üçüncü maddeye göre verilen istida üzerine hastane yapısı ve başka şartları Sıhhat ve İçtimai Muavenet Müdürü ile Devlet idarelerinde çalışan bir mühendis tarafından tetkik olunarak eksikleri varsa tamamlattırıldıktan sonra valinin de düşündükleriyle beraber bu kağıtlar dosyası Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine gönderilir. Vekaletçe de lüzum görülecek tetkikler yapıldıktan sonra şartlara uygun görülürse açılma ruhsat kağıdı verilir. Bu hastaneler, açılma ruhsat kağıdı verildikten sonra altı ay içinde açılmazsa ruhsat kağıdının hükmü kalmaz.

Madde 5 – Yeniden yapılacak hastane ve müstemilatı planları tetkik olunmak üzere evvela Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekilliğine gönderilir.

İnşaatın hitamından altı ay sonra hastane açılmazsa dördüncü madde hükmü tatbik olunur.

Madde 6 – Hususi hastanelerin başkalarına devrinde eski sahiplerinin ilişkileri kesildikten sonra bu kanunun üçüncü ve dördüncü maddeleri hükümleri yaptırılır.

Devir alacak kimse bu mükellefiyetleri ifa edinceye kadar hastanenin eski sahibinin mesuliyeti devam eder.

Madde 7 – Hakiki veya hükmü şahıslar tarafından hastane açılmak üzere teberrü veya vakfolunan para ve malların idaresi vakfeden tarafından Evkaf İdaresi, Vilayet hususi idareleri ve belediyeler gibi Devlet teşkilatına verildi ise bu hastaneler tayin edilen bu idareler tarafından, eğer vakfeden tarafından mütevellî gösterilmemiş ise Vilayet hususi idareleri tarafından tesis ve idare olunur. Bu hastanelerin kurulma ve çalıştırılmaları umumi hastaneler gibidir. Tesis ve idareleri Devlet teşkilatından başkasına verilmiş olan vakıf hastaneler bu kanun hükümlerine bağlı olup idare işleri vilayetlerin murakabesi altındadır.

Madde 8 – Bu kanun ile gösterilen vasıf ve şartlarda olmayarak hekimler ve diğer şahıslar tarafından hasta yatırılmak için hususi yerler açılması veya hekimlerin muayenehane veya oturdukları yerlerin bir parçasına hasta yatırarak tedavisine tahsis etmeleri yasaktır.

İKİNCİ FASIL

Hususi hastanelerin teşkilatı

Madde 9 – Hususi hastanenin mes'ul bir müdürü bulunur. Bu müdürün Türkiye'de sanatını yapmağa izinli Türk hekim olması ve ikisi hastanelerde olmak üzere en aşağı beş yıl Türkiye'de hekimlik etmiş veyahut Devlet meslek memurluklarında çalışmış bulunması, herhangi bir suçtan dolayı ağır hapse veya şeref ve haysiyeti bozan suçlar yüzünden hapse mahkûm olmaması lazımdır.

1219 numaralı kanunda gösterilen (Ali Haysiyet Divanı) kararile muvakkaten sanatının icrası yasak edilen hekimler bu yasağın sürdüğü zaman içinde hastanelerde mesul müdür olamaz.

Madde 10 – Hakiki şahıslardan gayriye ait olan hastanelerde mali hususatı temin ve idare tarzlarını murakabe etmek üzere mensup oldukları teşekküller tarafından olunan idare heyetleri bulunur .

Madde 11 – Munhasıran emrazı akliye malüllerinin muhafaza ve tedavisine veya çocuk hastalara veyahut doğum yardımlarına mahsus hususi hastanelerin müdürü mesulleri bunların her birine ait tababet şubelerinde, verem sanatoryumlarının müdürü mesulleri de emrazı dahilîyede birinci sınıf mütehasıs tabip olurlar.

Madde 12 – Hususi hastaneler, almağa mezun oldukları hastalar için bu hastaların istedikleri hekimleri davete ve tedavinin bu hekimler tarafından yapılmasını kabule mecburdurlar. Eğer hastalar hariçten hekim getirmek arzu ve talep etmezlerse hastaneler bu vazifeyi birinci sınıf muvazzaf mütehasıs tabiplerine tevdi ederler. Bu mütehasıslar bakılması kendilerine tevdi edilen hastaların tedavisinden mesuldürler. Birinci sınıf mütehasıs mesul müdürler, kendi ihtisas şubeleri mütehasıslığını da üstlerine alarak yapabilirler.

Madde 13 – Yirmi yataklıya kadar olan hususi hastahaneler hasta bakıcılardan ve diğer işler için kullanılan adamlardan başka bir hasta bakıcı hemşire (doğum evleri için ebe) kullanmağa mecburdurlar. Yatak sayısı yirmiden fazla olanlarda en az ne kadar hemşire çalıştırılacağı bir nizamname ile tayin olunur.

Madde 14 – Hakiki şahıslarla şirketlerden başkalarına ait olan veya sırf hayır için açılan hususi hastahaneler dışarıdan gelen hastaları parasız muayene ve tedavi etmek ve parasız ilaç vermek üzere hastahaneye bağlı poliklinik ve diplomalı eczacı idaresinde eczahane açabilirler.

Madde 15 – 14 üncü madde hükmüne girmemiş hususi hastahanelerden otuz yataklıya kadar olanlar (her vakit hazır bulundurulması mecburi olanlardan başka)ilaçları şehir eczahanesinden alabilirler. Elli yataklıya kadar olanların ilaçlarını nasıl alacakları, hastahanenin yerinin şehre uzaklığına göre, Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tayin olunur. Bütün hususi hastanelerden yatak sayısı elliden fazla, olanlar bir eczahane ile lüzumu kadar eczacı bulundurmak mecburiyetindedirler. Hususi hastanelerden bedelle dışarıya ilaç verilmesi yasaktır.

Madde 16 – Her hususi hastanede yatak sayısına uygun şekilde seririyat laboratuvarı ve arıtma etüvü, verem sanatoryumlarında her türlü teşhis yapılacak kuvvette bir röntgen cihazı, cerrahi ve doğum ameliyelerini yapan hastanelerde muntazam ameliyathaneler bulunur. Bu tesisat bulunmayan hastaneler hasta alamazlar. Verem sanatoryumları, doğum evleri ve bulaşıcı hastalıklar kabul edenlerden başka hususi hastanelerde, yatak sayısı yirmi beşten noksan olduğu ve yakınında şehre ait temizleme istasyonu bulunduğu halde, arıtma etüvleri bulundurmak mecburi değildir.

Madde 17 – Hususi hastane binalarının tahsis edilecekleri işlere göre ne gibi vasıf ve şartlarda olmaları lazımgeldiği bir nizamname ile tayin edilir.

Madde 18 – Doğum evlerinden başka hususi hastanelerde hastalar için yatak sayısı en aşağı ondan az olamaz. Ruhsat kağıtlarından yazılı yatak sayısının artırılması ve azaltılması ve hastanenin başka bir yere taşınması Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin müsaadesile olur.

Madde 19 – Mesul müdürlüğü de deruhde etmiş hususi hastane sahibi ölürse hastane kapatılarak ruhsatı geri alınır. Fakat varisleri hastaneyi işletmek isterlerse hastane kapatılmıyarak mahalli Hükümetin malumat ve muvafakatile derhal bir tabip vekil seçilir ve bir ay içinde matlup evsafı haiz yeni mes'ul müdür tayin olunur. Diğer hususi hastanelerin mes'ul müdürlerinin ölümünde veya mes'ul müdürlükten büsbütün ayrılmasında da hastane yine kapatılmaz; mahalli Hükümetin muvafakat ve malumatı ile derhal bir vekil tabip seçilmesi şartıyla bir ay içinde yeni mes'ul müdürü tayin edilir.

Madde 20 – Müdürü mesullerin mazeretleri zuhurunda yerlerine aynı evsafa bir hekim bırakmak ve mahalli Hükümet tabibine malûmat vermek şartıyla bir haftaya kadar hastaneden infikakleri caizdir. Bir haftadan fazla infikak için Sıhhat ve İçtimai Muavenet müdürlerinden izin alırlar. Bu iznin müddeti üç ayı geçemez.

Madde 21 – Hususi hastanelerin yapacakları hizmetlere göre nevilere ve her birinin idare şekilleri ve muhakkak bulunması lazımgelen sıhhi ve tıbbi eşya, alet ve ilaçların cinsleri ve en aşağı bulunması şart olan miktarları, hastane yapılarının sıhhi şart ve vasıfları ve iç taksimleri, fenni kayıtların tanzim ve muhafazası, hekimlerin ve müstamdemlerin kadrosu, hastaların Kabul ve muayeneleri ve cerrahi ameliyeden evvel müşahade kağıdına kaydı icap eden hususlar, bu kanunun neşrinden sonra, Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince tanzim edilecek bir nizamname ile tayin olunur.

Madde 22 – Bu kanunun neşri zamanında mevcut hususi hastanelerin mes'ul müdürleri ve sahipleri 21 inci maddede yazılan nizamnamenin neşrinden sonra altı ay içinde kendi hastanelerinin her türlü hususlarını kanun ve nizamname hükümlerine göre tamamlamağa borçludurlar.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Hususi hastanelerin vazifeleri

Madde 23 – Hususi hastanelerin müdürleri hastanelerin her türlü mali ve idari işlerinden mes'ul ve hastaların fenni şekilde tedavi ve istirahatlerini temine mecburdurlar.

Madde 24 – Hususi hastanelere ruhsat kağıtlarında nevi bildirilen hastalar kabul ve tedavi olunurlar. Bulaşıcı ve salgın hastalıklardan ait olduğu vekaletçe tayin olunanlar ancak hususi taksimat ve teşkilatı olan hususi hastanelere alınırlar.

Madde 25 – Hususi hastanede yatan hastalar tıbbi müşavere veya tedavi için dışardan istedikleri hekimleri çağırabilirler. Bu hekimlerin hastaya cerrahi ameliyat yapabilmeleri tababet ve şubabı sanatlarının icrası tarzına dair kanunun 23 üncü maddesi hükmüne bağlıdır.

Madde 26 – Hususi hastanelerde para ile yatan hastalardan sınıflarına göre alınacak gündelik ücrette; ikamet, iaşe ve hastalığın icaplarına göre yapılması lazımgelen bütün bakım ve hastanede yapılan basit laboratuvar muayeneleri ve 12 nci maddede yazılı hastanenin muvazzaf mütehasıs hekimleri ücretleri dahildir. Ancak cerrahi ameliyeler ile hastanın istemesile dışarıdan çağrılacak hekimin muayene ve tedavi paralarıyla ilaç ve pansumanlarına sarfolunan malzeme ve röntgen muayenelerinin paraları hastalar tarafından ayrıca ödenir.

Fakat verem sanatoryumlarında röntgen muayenesi için hiç bir ücret alınmaz.

Madde 27 – Hususi hastanelerde mütehasıslar tarafından kullanılan ve mahsus kanunlarındaki vasıflarda bulunan röntgen ve sesiriyat laboratuvarlarında hastanede yatmıyanlara ait muayeneler yapılabilir.

Madde 28 – Hususi hastanelerde yatan hastalardan sınıflarına göre alınacak gündelik ücret Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince uygun görülecek miktardan fazla olamaz.

Madde 29 – Karın, göğüs ve beyin ameliyeleriyle diğer mühim ameliyelerin icrasından evvel yapılması lazımgelen seriri tetkikatla laboratuvar muayenelerine ve bunların müşahade kağıtlarında tamamen tesbitine ve ameliyattan evvel hastanın mevcutsa bünyevi ve arızı manialarının tadil ve izalesine ve bir an evvel ameliyat yapılması icap eden vak'alarda seriri tetkiklerin ve laboratuvar muayenelerinin tehiri sebeplerine ve saireye ait hükümler 21 inci maddede yazılı nizamname ile tayin olunur.

Madde 30 – Hastalık icabı veya başka sebeplerden dolayı mes'ul müdürün veya tedavi eden tabibin talebile hususi hastanelerden diğer hastanelere kaldırılan hastaların isimleri ve kaldırma sebepleri hasta kaldırıldıktan sonra yirmi dört saat içinde mes'ul müdür tarafından Hükümet tababetine yazı ile bildirilir.

Madde 31 – Hususi hastanelere ruhsat kağıtlarında yazılan parasız yatak sayısı kadar her zaman parasız hasta kabul ve bu hastalar kabul edildikleri sınıflara göre yurttaki paralı hastalar gibi ihtimamla tedavi olunur. Parasız kabul olunan hastalar kendi arzularıyla dışarıdan davet olunacak tabiplere ait ücretlerden başka bir para veya başka bir şey vermeyecekleri gibi kendilerinin veya veli ve vasilerinin yazılı muvafakatleri olmaksızın paralı kısma kaldırılamazlar.

Madde 32 – Hususi hastaneler ihtisas daireleri içinde bulunan ve resmi makamlar tarafından para ile tedavi edilmek üzere gönderilen hastaları alır ve tedavi ederler. Ani bir arıza veya kaza neticesinde müstacelen tedaviye muhtaç olan şahısların hususi hastanelere müracaat veya nakillerinde hastanece derhal acele tedavilerini yapmak mecburidir. Bunlardan fakir olanların yatırılarak tedavileri lazımsa hastanenin parasız kısmına alınır. Parasız yatakları olmıyan hastaneler bu fakir hastaları nakilleri kabil hale gelinceye kadar yatırarak tedavi ederler. Bu suretle yatırılan fakir hastalara ait gündelik tedavi ve ilaç paraları o yerin belediyesince ödenir.

Madde 33 – Hususi hastanelerin fenni ve idari muameleleri ve her türlü sıhhi şartları Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin murakabesi altında olup, lüzum görüldükçe Sıhhat ve İçtimai Muavenet müfettişleri ve müdürleri, kazalarda Hükümet tabipleri tarafından teftiş ve hastanenin her türlü vesikaları tetkik olunur.

Teftiş neticesinde görülen noksanlar, kanuna ve nizamnameye aykırı haller ve hastaneler mesaisinin cereyan suretleri müessesenin teftiş defterine teftişi yapan tarafından kayıt ve imza ve ayrıca yazılacak teftiş raporu da Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletine gönderilir.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Cezai hükümler

Madde 34 – 33 üncü maddede yazılı teftiş neticesinde meydana çıkarak müesseselerin teftiş defterine kayıt ve rapor ile Vekaletle bildirilen ve bu kanun ile ayrıca ceza tayin edilmemiş olan fenni kayıtlarda, malzeme, alat, eşyada ve binaların sıhhi şartlarında ve hastane hizmetlerindeki noksanlar ile fenni ve idari diğer eksikliklerin tayin edilecek zamanlar zarfında tamamlanması Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti tarafından müessese mes'ul müdürüne yazı ile ihtar olunur.

Madde 35 – (Mülga: 2/1/2014-6514/34 md.)

Madde 36 – Usulen meydana çıkacak aşağıda yazılı noksanlar ikmal edilinceye kadar hususi hastanelerin bir kısmına veya tamamına vilayetler tarafından yeniden hasta kabulü yasak edilir.

- 1 – 22 nci madde hükümleri yapılmazsa;
- 2 – 13 üncü maddede yazılan hastabakıcı hemşireler bulunmazsa;
- 3 – Mes'ul müdürün ölümü veya kati olarak hastaneden infikakinden sonra bir ay zarfında yerine başkası tayin olunmazsa veya mes'ul müdür izinsiz olarak arzusu ile bir haftadan fazla hastaneyi terkederse;
- 4 – Hastane binalarının sıhhi ve fenni şartlarında ehemmiyetli derecede noksanlık olur ise veya hastaların tedavi ve istirahatlerine müessir olacak derecede sıhhi ve fenni hizmetlerde noksanlık görülürse;
- 5 – 16 ncı madde ahkamı tamamile icra edilmez ise;

Madde 37 – 35 inci maddede yazılan sebepler ile hastaneye veya bir kısmına hasta kabulü yazı ile tebliğ suretiyle yasak edildiği halde hasta kabulüne devam eden hususi hastanelerin ruhsat kağıtları Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti tarafından geri alınır.

Madde 38 – Aşağıdaki hallerde şahıslar tarafından açılmış olan hususi hastanelerin ruhsat kağıtları geri alınır. Ve vakıf hastaneler ile diğer hususi hastanelerin mes'ul müdürleri tebdil edilir:

1 – İki defa yapılan ihtar rağmen mes'ul müdür hastane vazifelerini ihmalde devam ederse;

2 – Mes'ul müdür (9) uncu maddede yazılı suçlardan dolayı hapse mahkûm olur veya müessesede dahilinde hastanelerin veya hastanenin nezahet ve şerefini bozan yasak işler yapılmasına göz yumar veya bu işleri kendisi işlerse;

3 – Mes'ul müdür sıhhi sebepler haricinde bir senede iki kere izinsiz olarak birer haftadan veya bir defada on beş günden fazla hastaneyi terkederse.

Madde 39 – 38 inci maddenin birinci ve ikinci fıkraları mucibince hastanesinin ruhsat kağıdı geri alınan veya müdürlükten çıkarılan bir mes'ul müdür başka bir hususi hastanede mes'ul müdür ve Devlet hastaneleriyle hususi idare ve belediye hastanelerinde baştabip veya müdür olamaz.

Madde 40 – Ruhsat kağıtları geri alınan hususi hastanelere Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletinin iş'arı üzerine yeniden hasta kabulü yasak ve mevcut hastalar tesbit edilir. Bu hastaların hastane tarafından tedavilerinin ikmal veya diğer hastanelere nakillerinden sonra hastane kapatılır. Ruhsat kağıtlarının geri alınması ve hasta kabulünün yasak edilmesi tebliğ ve mevcut hastaların miktarı tesbit olunduktan sonra yine hasta kabulüne devam eden mes'ul müdürlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. ⁽¹⁾

Madde 41 – Harice ilaç satan yahut mezun olduğu sayıdan fazla yatıran hususi hastanelerin mes'ul müdürlere ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Yalnız 32 nci maddede tasrih olunan ani bir arıza veya kaza neticesinde hastanelere müracaat eden veya naklolunan hastalar ile müstacelen tıbbi ve cerrahi müdahaleye muhtaç olan hastaların kabulü bu hükümden müstesnadır. ⁽¹⁾

Madde 42 – (Değişik: 23/1/2008-5728/73 md.)

Yatan hastalardan 26 ve 27 nci maddelere aykırı olarak fazla ücret alan hususi hastanelerin işletenlerine onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, fazla tahsil edilen ücret geri alınarak ilgililere iade edilir.

Madde 43 – (Değişik: 23/1/2008-5728/74 md.)

29 uncu maddede yazılan cerrahi ameliyeleri aynı maddede yazılı tetkik ve tedavileri yapılmadan icra eden tabiplere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Eğer bu suretle cerrahi ameliye yapılan hasta vefat eder ve vefatın ameliyattan evvel yapılması lazım ve mümkün olan şartların ifa edilmemesinden ileri geldiği meydana çıkarsa cerrahi ameliyeyi icra eden tabip hakkında Türk Ceza Kanununun ilgili maddeleri tatbik olunur. 29 uncu maddenin son fıkrasında yazılı zaruri sebeple ameliyattan evvel ifa edilmeyen şartlardan ve bunların neticelerinden dolayı cezaya hükmolunmaz.

(1) 24/4/2003 tarihli ve 4854 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle; 40 ncı maddede yer alan "on beş günden üç aya kadar hafif hapis cezasile" ibaresi, "seksenyedimilyon lira idarî para cezasıyla"; 41 inci maddede yer alan "yüz liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası" ibaresi, "yüzyetmişdörtmilyon lira idarî para cezası"; 42 nci maddesinde yer alan "iki yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası" ibaresi, "üçyüzkırkyedimilyon lira idarî para cezası" olarak 6/5/2003 tarihinden geçerli olmak üzere değiştirilmiş ve metne işlenmiştir. Daha sonra 23/1/2008 tarihli ve 5728 sayılı Kanunun 71 inci maddesiyle; 40 ncı maddede yer alan "müdürler seksenyedimilyon lira idarî para cezasıyla cezalandırılır." ibaresi "müdürlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir." şeklinde, aynı Kanunun 72 nci maddesiyle; 41 inci maddede yer alan "müdürlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir." ibaresi, "müdürlere ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir." şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 44 – (Değişik: 23/1/2008-5728/75 md.)

Tedavisini üstüne aldığı hastaları, yerine vekil bırakmadan izinsiz olarak kendi arzularıyla terkederek bu hastaların tedavisiz kalmalarına sebep olan, 11 inci maddede yazılan mütehassis tabiplere ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Eğer bu suretle tedavisiz bırakılmak neticesi olarak hasta kişinin hastalığının ağırlaşması veya ölmesi halinde mes'ul mütehassis tabip hakkında Türk Ceza Kanununun ilgili maddeleri tatbik olunur.

Madde 45 – (Mülga: 2/1/2014-6514/35 md.)**Madde 46 – (Mülga: 23/1/2008-5728/578 md.)**

Madde 47 – 26 Şubat 1313 tarihli Nizamname hükümleri kaldırılmıştır.

Madde 48 – Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 49 – Bu kanunun hükümlerini icraya Adliye, Sıhhat ve İçtimai Muavenet ve Dahiliye Vekilleri memurdur.

**2219 SAYILI KANUNA EK VE DEĞİŞİKLİK GETİREN
MEVZUATIN VEYA ANAYASA MAHKEMESİ TARAFINDAN İPTAL
EDİLEN HÜKÜMLERİN YÜRÜRLÜĞE GİRİŞ TARİHİNİ
GÖSTERİR LİSTE**

Değiştiren Kanunun/KHK'nin/ İptal Eden Anayasa Mahkemesi Kararının Numarası	2219 sayılı Kanunun değişen veya iptal edilen maddeleri	Yürürlüğe Giriş Tarihi
4854	–	6/5/2003
5728	35, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46	8/2/2008
6514	35, 45	18/1/2014